

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 6C/150/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412203051
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2014:5412203051.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudkyňou JUDr. Janou Veselou v právnej veci navrhovateľa: Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 77, IČO: 31 351 026, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Marián Kurhajec, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Bajkalská 13, IČO: 36 860 662, proti odporkyni: U. A. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. D., E. Č.. XXXX/XX-XX, adresa na doručovanie: X.F., Z. Č.. XXXX/XX, v konaní o zaplatenie 6.440,43 EUR s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 6.282,73 eur s 7,99% ročným úrokom od 30.03.2012 do zaplatenia a 5% ročným úrokom z omeškania od 30.03.2012 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd návrh z a m i e t a.

III. Odporkyňa je p o v i n n á nahradiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 1.467,92 eur a ďalšie trovy konania vo výške 386,- eur, ktoré je p o v i n n á zaplatiť právnomu zástupcovi navrhovateľa do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. U r č u j e s a, že zmluvná podmienka obsiahnutá v § 13 ods. 3 Všeobecných obchodných podmienok navrhovateľa pre stavebné sporenie FLEXIBIL účinných od 01.03.2007 v spojení so Sadzobníkom poplatkov navrhovateľa pre fyzické osoby účinným od 01.01.2007, ktorej obsahom je oprávnenie poskytovateľa úveru účtovať klientovi poplatok za ďalšiu upomienku vo výške 750,- Sk a poplatok za Žiadosť o okamžité splatenie úveru/mediúveru vo výške 1.000,- Sk je n e p l a t n á pre neprijateľnosť takejto zmluvnej podmienky.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 03.07.2012, sa navrhovateľ domáhal zaplatenia istiny 6.440,43 eur, riadneho úroku vo výške 7,99% úroku p.a. z istiny odo dňa 30.03.2012 do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 5% p.a. z istiny odo dňa 30.03.2012 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ je bankou, ktorá je na základe bankového povolenia udeleného podľa § 2 ods. 3 zákona č. 483/2001 Zb. o bankách v znení neskorších predpisov, vykonáva stavebné sporenie v zmysle zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení (ZoSS) v znení neskorších predpisov. Na základe zmluvy o stavebnom sporení č. 25751142/7930 uzatvorenej na cieľovú sumu 8.298,48 eur a žiadosti o poskytnutie úveru uzatvoril navrhovateľ s odporkyňou úverovú zmluvu č. XXXXXXXX/XXXX a poskytol jej medziúver v zmysle Všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie FLEXIBIL v sume 8.298,48 eur pri úrokovej sadzbe 7,99% p.a. Odporkyňa sa zaviazala splácať poskytnutý úver pravidelnými mesačnými splátkami, pričom uvedená suma je splatná vždy od prvého dňa v mesiaci a považuje sa za včas splatenú, pokiaľ je pripísaná na úverový účet najneskôr 15. deň v príslušnom mesiaci. Pri oneskorení splátky sa nedoplatok určí dodatočnou úrokovou sadzbou 25% p.a. s okamžitou splatnosťou. Podľa článku VI predmetnej úverovej zmluvy, ak poberateľ úveru v stanovených termínoch mešká so zaplatením dvoch splátok alebo nezaplatí niektorú zo splátok na základe upomienky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, môže oprávnený požadovať okamžité splatenie celého úveru. V takomto prípade sa platná úroková sadzba zvyšuje za dobu oneskorenia o 5% p.a. nad pôvodne dohodnutú úrokovú sadzbu, t.j. na úrokovú sadzbu 12,99% p.a. Keďže odporkyňa poskytnutý úver nesplátila, bola písomnou výzvou na túto skutočnosť navrhovateľom upozornená. Nakoľko odporkyňa ani naďalej poskytnutý úver nesplátila, upozornil navrhovateľ odporkyňu písomnou výzvou zo dňa 22.02.2012 na úhradu celého zostatku úveru. Vzhľadom na skutočnosť, že odporkyňa nerešpektovala ani túto písomnú výzvu, navrhovateľ ju požiadal dňa 29.03.2012 o okamžité splatenie celého zostatku úveru vo výške 6.440,43 eur. Súčasne sa od uvedeného termínu zvýšila platná úroková sadzba zostatku o 5% p.a. nad pôvodne dohodnutú úrokovú sadzbu, t.j. na úrokovú sadzbu 12,99% p.a. Navrhovateľom uplatňovaná úroková sadzba teda pozostáva z riadneho úroku vo výške 7,99% p.a. v súlade s § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov a úrokov z omeškania vo výške 5% p.a. v súlade s § 369 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov. V zmysle § 172 ods. 1 zákona č. 99/1963 Občiansky súdny poriadok (OSP) v znení neskorších predpisov možno vydať platobný rozkaz, ak sa v návrhu uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy, ktorá sa opiera o výpis z kníh tuzemského peňažného ústavu, ak uplatnené právo vyplýva zo skutočností uvedených navrhovateľom.

Tunajší súd v uvedenej veci vydal dňa 14.09.2012 pod č. k. 5Ro/146/2012-34 platobný rozkaz, proti ktorému podala odporkyňa dňa 29.10.2012 odpor, keď platobný rozkaz jej bol doručený dňa 15.10.2012. Odpor odôvodnila tým, že ku dňu 17.09.2012 bol nedoplatok vo výške 1.234,26 eur, kde požiadala stavebnú sporiteľňu Wüstenrot, a.s. o rozdelenie splátok a do dnešného dňa jej neodpovedali. Ku dňu 22.02.2012 bol nedoplatok zaplatený vo výške 526,32 eur, kde Wüstenrot, stavebná sporiteľňa, tento druh platby vôbec nepopisuje a neuvádza. Vzhľadom k uvedeným okolnostiam žiada tunajší súd o vytýčenie termínu pojednávania, nakoľko v danom návrhu na vydanie platobného rozkazu pod sp. zn. 5Ro/146/2012 nie sú zaevidované všetky splátky a náležitosti súvisiace s uvedenou zmluvou. Nakoľko má za to, že dochádza k porušeniu jej základného práva odporkyne ako účastníčky konania na spravodlivú súdnu ochranu. Vyššie uvedené skutočnosti nastali po vydaní platobného rozkazu, na základe toho žiada o to, aby bol vo veci vytýčený termín pojednávania.

Navrhovateľ sa k odporu odporkyne vyjadril podaním súdu doručeným dňa 20.12.2012 a dňa 14.01.2013. V podaniach uviedol, že na základe zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX/XXXX uzatvorenej na cieľovú sumu 8.298,48 eur a žiadosti o poskytnutie úveru uzatvoril navrhovateľ - WSS, a.s., s poberateľmi úveru IE. úverovú zmluvu k č. účtu XXXXXXXX/XXXX (ďalej len "Zmluva") a poskytol jej úver v zmysle Všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie Flexibil vo výške 8.298,48 eur pri úrokovej sadzbe 7,99 % ročne. Nakoľko došlo zo strany poberateľa úveru k porušeniu zmluvných povinností, a to povinnosti splácať poskytnuté finančné prostriedky pravidelnými mesačnými splátkami, pričom poberateľ úveru ani napriek opakovaným upozorneniam vzniknutý nedoplatok neuhradil, WSS a.s. v súlade s článkom V ods. 2 Zmluvy, ako aj § 11 ods. 2 Všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie požiadal dňom 29.03.2012 o okamžité splatenie úveru vo výške 6.440,43 eur, zároveň zvýšil platnú úrokovú sadzbu celého zostatku úveru o 5% p.a. nad pôvodne dohodnutú úrokovú sadzbu. Ďalej navrhovateľ uviedol, že základnou podmienkou pre zrušenie platobného rozkazu v zmysle citovaných zákonných ustanovení je podanie odporu, ktorý už pri podaní musí obsahovať odôvodnenie vo veci samej, t.j. podanie odporcu bez ohľadu na jeho označenie, ktoré by malo mať za následok zrušenie vydaného súdneho rozhodnutia, musí obsahovať buď spochybnenie uplatňovaného nároku, resp. spochybnenie jeho výšky, alebo tam musia byť uvádzané také informácie, ktoré by nasvedčovali

tomu, že žalovaný návrh nebol zo strany navrhovateľa podaný dôvodne. Sme toho názoru, že podanie odporkyne nespĺňa vyššie uvedené zákonné požiadavky, nakoľko v ňom absentuje odôvodnenie vo veci samej, t.j. odporca vo svojom podaní označenom ako "Odpor proti platobnému rozkazu" zo dňa 25.10.2012 žiadnym relevantným spôsobom nespochybnil. Podľa názoru navrhovateľa takéto podanie nie je možné v zmysle vyššie uvedených zákonných citácií považovať za odpor. Odporkyňa vo svojom podaní označenom ako "Odpor proti platobnému rozkazu" zo dňa 25.10.2012 okrem iného poukazuje na skutočnosť, že navrhovateľ nezohľadnil všetky splátky v návrhu na vydanie platobného rozkazu, pričom uvádza, že ku dňu 22.02.2012 bol vyčíslený nedoplatok o výške 526,32 eur, uhradený o čom predkladá ako dôkaz doklad o úhrade. Navrhovateľ nerozporuje, že dňa 06.1.2012 došlo k úhrade 123,- eur, ale poukazuje na skutočnosť, že k uvedenej úhrade došlo dňa 06.01.2012, teda pred vyčíslením nedoplatku vo výške 526,32 eur, pred žiadosťou o okamžité splatenie úveru a taktiež pred podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu, t.j. uvedená splátka už bola zohľadnená vo všetkých podaniach navrhovateľa. Navrhovateľ rozporuje skutočnosť uvádzanú odporkyňou citujem "ku dňu 22.02.2012 bol nedoplatok zaplatený vo výške 526,32 eur". Uvedená skutočnosť nie je pravdivá, nakoľko navrhovateľ za rok 2012 eviduje iba vyššie uvedenú úhradu vo výške 123,- eur zo dňa 16.01.2012, ktorá bola uhrádzaná viac ako mesiac pred vyčísľovaním nedoplatku v liste zo dňa 22.02.2012. Odporkyňa vo svojom podaní taktiež uvádza, že uvedené skutočnosti nastali po vydaní platobného rozkazu. Toto tvrdenie vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti taktiež nie je pravdivé, pričom podľa názoru navrhovateľa je takéto tvrdenie účelové. Z uvedeného vyplýva, že tvrdenia odporkyne, ktoré nanajvyš nepodložila žiadnym relevantným i dôkazmi sú zavádzajúce a irelevantné. Navrhovateľ v návrhu na vydanie platobného rozkazu ku dňu podania návrhu, t.j. 25.06.2012 v predmetnom podaní zohľadnil všetky splátky poukázané na úhradu predmetnej pohľadávky k uvedenému dátumu. Z uvedeného dôvodu sú tvrdenia odporcu irelevantné. Odporkyňa vo svojom podaní zo dňa 25.10.2012 označenom ako "Odpor proti platobnému rozkazu" okrem iného uvádza, že dochádza k porušeniu jej základného práva na spravodlivú súdnu ochranu. Dovoľujeme si poznamenať, že nadmerný tlak odporkyne na predkladanie takých dôkazov a náležitostí do procesných úkonov súdu, ktoré nemajú oporu v zákone (prípadne nie sú pravdivé a súd zavádzajú) idú nad rámec zákona alebo nemajú základný význam pre ochranu zákonnosti, nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu.

V dôsledku podaného odporu, ktorý súd považoval za odôvodnený, došlo k zrušeniu platobného rozkazu tunajšieho súdu č. k. 5Ro/146/2012-34 zo dňa 14.09.2012 a súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie (§ 174 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len ako "O.s.p.").

Na pojednávaní určenom na deň 06.02.2013 súd vo veci rozhodol a rozsudkom vyhláseným na tomto pojednávaní č.k. 6C/150/2012-91 odporkyňu uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 6.282,73 eur s 7,99% ročným úrokom od 30.03.2012 do zaplatenia a 5% ročným úrokom z omeškania od 30.03.2012 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšnej časti súd návrh zamietol a odporkyňu uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 386,- eur (výrok II. a III.). Vo štvrtej výrokovej časti súd určil, že zmluvná podmienka obsiahnutá v § 13 ods. 3 Všeobecných obchodných podmienok navrhovateľa pre stavebné sporenie FLEXIBIL účinných od 01.03.2007 v spojení so Sadzobníkom poplatkov navrhovateľa pre fyzické osoby účinným od 01.01.2007, ktorej obsahom je oprávnenie poskytovateľa úveru účtovať klientovi poplatok za ďalšiu upomienku vo výške 750,- Sk a poplatok za Žiadosť o okamžité splatenie úveru/mediúveru vo výške 1.000,- Sk je neplatná pre neprijateľnosť takejto zmluvnej podmienky.

Voči uvedenému rozsudku podali odvolanie obe sporové strany, na základe ktorých Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 24.10.2013 č.k. 9Co/276/2013-152 napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd uviedol, že súd bez návrhu vyslovil neprijateľnosť zmluvnej podmienky bez toho, aby účastník mal možnosť k takémuto postupu súdu vyjadriť a prípadne doložiť svoje tvrdenia, ktorými by argumentoval k takémuto postupu súdu (že aj bez návrhu ide o niečo rozhodnúť). Takisto navrhovateľ nebol navrhovateľ nijako upozornený (keďže to odporkyňa nerozporovala) na posudzovanie neprimeranosti nákladov, ktoré vynaložil v súvislosti so zasielaním upomienok a oznámení o zosplatnení úveru. Navrhovateľ odvíja svoj nárok od cenníka a preto ak súd aj túto časť zmluvy posudzoval ako spotrebiteľskú, mal navrhovateľovi dať možnosť "obhájiť" príslušnú položku cenníka (poplatok) aj s prípadnou špecifikáciou nákladov, na základe ktorých

bola potom cena úkonu stanovená s tým, že primeranosť nákladov má preukazovať navrhovateľ. Z týchto dôvodov odvolací súd považoval odvolanie navrhovateľa za dôvodné. Rovnako uznal dôvodnosť odvolania odporkyne, keď ošetrovanie člena rodiny - maloletého dieťaťa, ktoré je choré s nutnosťou starostlivosti oň, preukázané lekársky potvrdenou správou, považuje za dôležitý dôvod na odročenie pojednávania (súd pritom o veci rozhodol na pojednávaní dňa 06.02.2012 v neprítomnosti odporkyne, ktorá žiadala o odročenie tohto pojednávania pre OČR maloletej dcéry).

Na základe skutočnosti, že po zrušení rozsudku sa vec vrátila do stavu pred jeho vyhlásením, súd v ďalšom konaní nariadil na prejednanie veci pojednávanie na deň 30.05.2014, keď predtým nariadené pojednávanie na deň 28.04.2014 bolo zrušené na základe žiadosti právneho zástupcu navrhovateľa o odročenie pojednávania.

V rámci prípravy pojednávania súd účastníkom konania (navrhovateľovi prostredníctvom jeho zástupcu) oznámil, že v tam stanovenej lehote, resp. na pojednávaní majú možnosť vyjadriť sa k predbežnému posúdeniu súdu zmluvnej podmienky obsiahnutej v § 13 ods. 3 Všeobecných obchodných podmienok navrhovateľa pre stavebné sporenie FLEXIBIL účinných od 01.03.2007 v spojení so Sadzobníkom poplatkov navrhovateľa pre fyzické osoby účinným od 01.01.2007, ktorej obsahom je oprávnenie poskytovateľa úveru účtovať klientovi poplatok za ďalšiu upomienku vo výške 750,- Sk a poplatok za Žiadosť o okamžité splatenie úveru/mediúveru vo výške 1.000,- Sk, ako neprijateľnej podmienky podľa § 53 Občianskeho zákonníka z dôvodov, ktoré boli konštatované na str. 6 rozsudku tunajšieho súdu č.k. 6C/150/2012 zo dňa 06.02.2013. Odporkyňa súd vyzval, aby vo vyjadrení uviedla, či s uplatnením tejto zmluvnej podmienky (teda priznaním poplatkov na jej základe) súhlasí alebo nie. Výzvu s uvedeným obsahom súd adresoval odporkyni z dôvodu, že pokiaľ by odporkyňa namietala proti postupu súdu spočívajúcom v zdržaní sa uplatnenia danej zmluvnej podmienky, súd by navrhovateľovi plnenie na základe takejto podmienky priznal, a to s poukazom na Rozsudok Súdneho dvora (štvrtej komory) zo dňa 04.06.2009 č. C -243/08 (Pannon GSM Zrt. proti Erzsébet Sustikné Gyorfí), podľa ktorého vnútroštátny súd je povinný preskúmať ex offo nekalý charakter zmluvnej podmienky, len čo má k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel. Ak považuje takúto podmienku za nekalú, zdrží sa jej uplatnenia s výnimkou prípadu, keď spotrebiteľ proti tomu namieta.

Navrhovateľ na výzvu súdu reagoval, prostredníctvom svojho zástupcu, vyjadrením zo dňa 21.05.2014, ktorom uviedol, že v rozsudku spis. zn. 6C/150/2012 zo dňa 06.02.2013 prvostupňový súd svoj záver o neprijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky odôvodnil tvrdením, že navrhovateľom požadované poplatky sú neprimerane vysoké, pretože majú v značnom rozsahu prevyšovať možné náklady spojené s vyhotovovaním a zasielaním upomienok. Z tohto dôvodu má podľa názoru súdu požadovanie predmetných poplatkov znamenať pre príslušného dlžníka ďalšiu "sankciu" za nesplácanie úveru riadne a včas. Ako navrhovateľ uviedol už v ním podanom odvolaní zo dňa 28.03.2013 voči vyššie špecifikovanému rozsudku súdu, nepovažuje záver o neprijateľnosti danej zmluvnej podmienky majúcej za následok neplatnosť dojednaných poplatkov za upomienky za správny, a to z nasledovných dôvodov: Zo strany súdu nedošlo k zohľadneniu povahy poplatkov - ide o paušálny poplatok. Prvostupňový súd svoje rozhodnutie o neprijateľnosti predmetných zmluvných podmienok okrem iného odôvodnil tvrdením, že predmetné poplatky, predovšetkým poplatok za žiadosť o okamžité splatenie úveru/mediúveru, majú prevyšovať možné administratívne, prípadne iné náklady, ktoré by súviseli s „nejakými“, bližšie nijako nekonkretizovanými činnosťami navrhovateľa priamo súvisiacimi s okamžitým splatením. Podľa názoru navrhovateľa nedošlo v tomto konkrétnom prípade zo strany súdu k zohľadneniu konkrétnej povahy poplatkov, nakoľko stanovené poplatky majú povahu paušálu - paušálneho poplatku. Uvedené je zrejme zo skutočnosti, že výška poplatku je určená všeobecným pojmom a vzťahuje sa rovnako na každého spotrebiteľa, ktorý sa s plnením svojich povinností dostane do omeškania. Pri tak rozsiahlych úkonoch ako komplex činností spadajúcich do procesu upomínania dlžníkov a vymáhania neuhradených splátok úveru nepochybne je, totižto nie je objektívne možné náklady rozpočítať na jednotlivý prípad tak, aby presne odzrkadľovali náklady, ktoré navrhovateľovi v konkrétnom prípade vznikli. Uvedené je odôvodnené aj osobitosťou každého takéhoto prípadu. Stanovovanie poplatkov, a to nielen poplatkov za upomienky, všeobecnou kategóriou je pritom v činnosti bánk zaužívanou praxou. Práve aj z dôvodu tejto objektívnej nemožnosti presného rozpočítania poplatku, nepraktickosti takéhoto postupu, ktorý by pre banky znamenal neprimeranú záťaž, sú predmetné poplatky stanovované

paušálnou formou. Avšak len na podklade skutočnosti, že priamo zo samotného poplatku nemožno presne identifikovať konkrétne bankou poskytnuté služby a v ňom obsiahnuté úkony, nemožno vyvodiť záver, že by bolo možné považovať takéto poplatky v stanovenej výške za neprijateľné zmluvné dojednanie. Nie je možné sa totiž domnievať, že by tento proces nebol spojený s rozsiahlou činnosťou banky zahŕňajúcou mnohé subprocesy. Vzhľadom na uvedené nie je v praxi možné, aby požadovaný poplatok bol rozčlenený na čiastkové náklady. Zároveň však poukazuje na fakt, že takúto povinnosť, t.j. podrobne identifikovať obsah poplatku, či taxatívne špecifikovať jednotlivé služby, za ktoré sú poplatky poskytované, bankám t.j. aj navrhovateľovi ani žiaden právny predpis neukladá. Stanovenie jednotlivých poplatkov v určitej výške je výsledkom dlhohodobej činnosti bánk a ich pôsobenia v trhovom hospodárstve ako bližšie zdôrazňuje v nasledovnom bode. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že paušálny charakter týchto poplatkov pritom automaticky vylučuje, aby mohla byť naplnená z argumentácie súdu vyplývajúca požiadavka súdu na presnú identifikáciu jednotlivých obsahových zložiek poplatku. Primeranosť poplatkov nemožno posudzovať z hľadiska konkrétnej výšky nákladov, ale z hľadiska primeranosti podmienok trhu. Ako bolo vyššie spomenuté, primárnym argumentom a dôvodom pre určenie neprijateľnosti predmetných zmluvných dojednaní zo strany bola skutočnosť, že sa má jednať o neprimerane vysoké poplatky, nakoľko podľa názoru súdu tieto v značnom rozsahu prevyšujú možné náklady spojené s vyhotovovaním a zasielaním upomienok. Z tohto dôvodu je podľa názoru súdu predmetný poplatok pre dlžníka vlastne ďalšia sankcia. S prihliadnutím už na vyššie špecifikovaný charakter predmetných poplatkov ako paušálu nie je podľa názoru navrhovateľa záver o primeranosti, prípadne neprimeranosti, určitého poplatku možné vyvodiť zo skutočnosti, či pokrýva prípadné s ním súvisiace a veriteľovi vzniknuté náklady. Navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že proces upomínania dlžníkov a vymáhania neuhrádzaných splátok je potrebné chápať v omnoho širších a zložitejších súvislostiach než ako zovšeobecnil a značne zužujúco vymedzil súd. Napriek značnej štruktúrovanosti nákladov nepovažuje v tejto súvislosti jednak za reálne možné a na druhej strane ani účelné tieto konkrétne vyčíslovať, nakoľko konkrétne náklady nemôžu byť základným a určujúcim kritériom pre vyvodenie záveru o primeranosti výšky poplatkov. Rozhodujúce a v tomto prípade jediné do úvahy prichádzajúce hodnotiace kritérium primeranosti výšky poplatkov, je podľa názoru navrhovateľa ich primeranosť vzhľadom na trhové podmienky. Je totiž nesporné, že poplatky za upomienky boli tak v minulosti, a sú i v súčasnosti v praxi stavebných sporiteľní, ostatných bánk a prípadne iných inštitúcií úplne bežné. Všetky v súčasnosti na slovenskom trhu pôsobiace banky úplne bežne uplatňujú a od svojich klientov v prípade ich omeškania s plnením povinností požadujú úhradu poplatkov za upomienky a prípadné ďalšie poplatky. dôsledku trhového pôsobenia bánk pritom následne došlo aj k vyprofilovaniu konkrétnych výšok poplatkov požadovaných jednotlivými inštitúciami. Z porovnania výšky poplatkov za upomienky účtovaných spomínanými, na slovenskom trhu pôsobiacimi stavebnými sporiteľňami totižto vyplýva, že tieto sú u každej stavebnej sporiteľni približne rovnaké, prípadne sa rôznym spôsobom v závislosti od konkrétneho poradia upomienky ich výška navyšuje. Posudzovanie primeranosti poplatkov nie je preto podľa názoru navrhovateľa bez zohľadnenia na trhu panujúcej situácie možné, nakoľko práve v dôsledku podnikateľského fungovania bánk a realizácie ich činnosti, konkurenčné prostredie a ďalšie aspekty konkrétnej cenotvorby jednotlivých bankou poskytovaných služieb zohrávajú v tomto prípade rozhodujúcu úlohu. Primeranosť ceny je vylúčená zo súdneho prieskumu ako neprijateľnej zmluvnej podmienky. Ďalšou, podľa názoru navrhovateľa, v tejto súvislosti rozhodujúcou skutočnosťou je samotná neprípustnosť posudzovania výšky dojednaných poplatkov, ktoré predstavujú súhrn poplatkov štandardne účtovaných bankou, z pohľadu ich prípadnej neprijateľnosti ako zmluvnej podmienky. V tejto súvislosti preto navrhovateľ poukazuje tak na vnútroštátnu úpravu, ako i na úpravu obsiahnutú v smernici Rady EHS: Konkrétne Občiansky zákonník v jeho ust. § 53 ods. 1 OZ vymedzuje, že „spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.“ Uvedené ustanovenie § 53 ods. 1 OZ je pritom implementáciou Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalej podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, pričom v zmysle článku 4 Smernice platí, že „hodnotenie nekalej povahy podmienok sa nevzťahuje ani k definícii hlavného predmetu zmluvy ani na primeranú cenu a úhradu na jednej strane, ako aj tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom na druhej strane, pokiaľ tieto podmienky sú zrozumiteľné“. Z uvedených ustanovení nepochybne vyplýva, že z hľadiska neprijateľnosti zmluvnej podmienky nie je možné hodnotiť a posudzovať otázku primeranosti ceny. Zo strany súdu preto nemôže byť posudzovaná nielen samotná konkrétna výška peňažného plnenia, ale taktiež z takéhoto hodnotenia je vylúčený aj cenový dôvod, t.j. určenie, za čo má byť cena uhrádzaná. Tak výška, ako zloženie poplatkov je v podnikateľských činnostiach výsledkom

pôsobenia a stavu trhu s tým, že súd nie je oprávnený preskúmať a kontrolovať dojednané výšky cien. Z uvedených skutočností je preto nepochybné, že poplatky za upomienky a ďalšie poplatky účtované bankami nemôžu byť predmetom kontroly. Podstatné je, že poplatky za upomienky a žiadosť o zosplatnenie úveru spolu s ďalšími poplatkami tvoria súhrn poplatkov za všetky služby poskytovaných navrhovateľom ako stavebnou sporiteľnou, za ktoré si banka ako podnikateľský subjekt oprávnene účtuje stanovenú cenu. Intenciách neplatnosti dojednaných poplatkov v dôsledku ich neprijateľnosti ako zmluvnej podmienky nemožno uvažovať ani z ďalších dôvodov. V tejto súvislosti je totiž potrebné zohľadniť podstatu a zmysel ochrany spotrebiteľa, ktorým je predovšetkým zaistenie dostatku informácií pre jeho rozhodovanie a ochranu pred zneužívajúcimi praktikami. Po zohľadnení základného zmyslu ochrany spotrebiteľa je podľa názoru navrhovateľa v tomto smere nevyhnutné dospieť k záveru, že dojednanie poplatkov za upomienky a poplatku za žiadosť o zosplatnenie zostatku úveru je platné a v takýchto vzťahoch úplne bežné. Vychádzať je totižto potrebné práve zo skutočnosti, že klient banky je o lehotách splatnosti a teda lehotách, v ktorých je povinný svoje základné zmluvné povinnosti plniť, a to vrátane následkov jeho omeškania s úhradami, vopred riadne informovaný. Všetko vyplýva priamo z úverovej zmluvy, úverových podmienok a sadzovníka poplatkov, ktoré sú klientovi k dispozícii už pred uzatvorením zmluvy, resp. vo fáze, kedy klient o uzatvorení zmluvy uvažuje. Klient ako spotrebiteľ má preto objektívnu možnosť sa s podmienkami, za ktorých mu je úver poskytnutý oboznámiť a na základe získaných informácií má teda možnosť rozhodnúť sa, či ku konečnému uzatvoreniu zmluvy pristúpi alebo nie. Zdôrazňuje, že relevanciu v tejto súvislosti nemôže mať skutočnosť, že konkrétna výška poplatku je vymedzená v osobitnom dokumente - Sadzovníku poplatkov. Navrhovateľ poukazuje totiž na ust. § 273 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého je možné časť zmluvy určiť odkazom na iný dokument, v ktorom sú obsiahnuté ďalšie podmienky záväzkovo-právneho vzťahu. Podmienka známosti je samozrejme v tomto prípade splnená, nakoľko predmetný sadzovník predstavuje právnu súčasť zmluvy a je klientovi k dispozícii. Označenie relevantných poplatkov za neprijateľné zmluvné podmienky v tomto prípade presahuje súdom možný rámec poskytovania ochrany spotrebiteľovi, nakoľko jej účelom má byť priblížiť sa rovnosti strán v právnych vzťahoch založených spotrebiteľskými zmluvami. Nesmie byť však zamieňaná a rozširovaná až do takého neprijateľného rozsahu, že by mala za následok legalizáciu práva spotrebiteľa zmluvy nečítať, prípadne sa nezaujímať o konkrétny obsah podpisovanej zmluvy. Nakoľko výška poplatkov spolu s ďalšími podmienkami úverovej zmluvy boli aj odporkyni známe, vyslovenie o neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky by vo vyššie naznačenom zmysle znamenalo rozširovanie možnej, zo strany súdu prípustnej, ochrany spotrebiteľa. O výške poplatkov v tomto prípade bol klient riadne informovaný, teda nie je naplnený základný predpoklad toho, aby mohlo byť určité dojednanie určené ako neprijateľná zmluvná podmienka, t.j. toto dojednanie nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán na úkor spotrebiteľa. Účelom upomínania dlžníkov a vymáhania pohľadávok nie je dosiahnutie zisku ale informovanie dlžníka a zabezpečenie dodatočného splnenia jeho primárnej zmluvnej povinnosti. Zo všetkých vyššie vymedzených dôvodov nemožno súhlasiť s tvrdením, že upomínanie dlžníkov a účtovanie poplatkov za upomienky predstavuje pre dlžníka ďalšiu sankciu. Ako bolo uvedené, tieto poplatky majú povahu paušalizovanej náhrady nákladov navrhovateľovi ako veriteľovi v tejto súvislosti vznikajúcimi. Tieto poplatky sú účtované výlučne tým klientom, zo strany ktorých došlo k opakovanému porušeniu ich základných povinností vyplývajúcich z úverovej zmluvy. Účelom upomienky ako takej je preto dlžníka informovať o tom, že z jeho strany nedochádza k riadnemu a včasnemu plneniu si zmluvných povinností a zároveň ho upozorniť na možné negatívne následky ďalšieho trvajúceho porušovania zmluvných povinností. Práve týmto spôsobom navrhovateľ ako veriteľ poskytuje klientovi možnosť dodatočne splniť svoje povinnosti a svojím konaním tak predísť do úvahy prichádzajúcim negatívnym následkom nesplácania úveru - vznik povinnosti okamžite splatiť úver a následné súdne vymáhanie dlhu. Podstatné preto je, že navrhovateľ neúčtuje tieto poplatky svojvoľne, za účelom seba obohatiť - dosiahnuť zisk. Práve naopak, príčinou k pristúpeniu jednotlivých krokov upomínania dlžníka je nedisciplinovanosť samotného dlžníka. Je preto zrejme, že účelom celého procesu upomínania dlžníka nie je dosiahnutie zisku. Proces upomínania je pre banku ako podnikateľský subjekt práve naopak nadbytočnou záťažou a predstavuje súhrn činností, ku ktorým dochádza pre nedisciplinovanosť klientov. Účelom upomínania dlžníka preto nie je dosiahnutie zisku, ale snaha o dosiahnutie dodatočného splnenia si hlavnej povinnosti dlžníkom. Rovnako je podstatné, že poplatok za upomienku ako taký nemá povahu sankcie ani z dôvodu skutočnosti, že nepredstavuje sumu, ktorej by nezodpovedali určité činnosti realizované bankou a k ich účtovaniu nedochádza len na podklade samotného faktu, že zo strany klienta došlo k omeškaniu. Samozrejme predpokladom na pristúpenie k tejto činnosti je omeškание klienta, avšak veriteľ k týmto krokom pristupuje v snahe dosiahnuť riadne splnenie si hlavnej a primárnej záväzkovej povinnosti dlžníka. Z vyššie vymedzených skutočností je navrhovateľ toho názoru, že predmetné zmluvné dojednanie obsiahnuté v § 13 ods.

3 Všeobecných obchodných podmienok navrhovateľa pre stavebné sporenie FLEXIBIL účinných od 01.03.2007 v spojení so Sadzobníkom poplatkov navrhovateľa pre fyzické osoby účinným od 01.01.2007 nemožno označiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Navrhovateľ pritom poukazuje na skutočnosť, že: primeranosť ceny je priamo zákonom vylúčená zo súdneho prieskumu v tejto súvislosti; predmetné navrhovateľom poplatky majú charakter paušalizovanej náhrady nákladov - paušálneho poplatku; - z tohto dôvodu nie je požiadavka na presnú identifikáciu nákladových položiek poplatku opodstatnená. Na podklade všetkých vyššie uvedených skutočností nie je daný právny dôvod na určenie, že dané zmluvné dojednanie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Odporkyňa na výzvu súdu reagovala podaním zo dňa 15.04.2014, v ktorom uviedla, že nesúhlasí s uplatňovaním zmluvnej podmienky (č.l. 164 spisu). Na pojednávanie dňa 30.05.2014 sa nedostavila s tým, že súdu dňa 28.05.2014 písomne oznámila, že súhlasí s pojednávaním v jej neprítomnosti (č.l. 190 spisu). Súd tak vykonal pojednávanie len za prítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa a o veci opätovne rozhodol.

Pri svojom opätovnom rozhodovaní súd vychádzal z dokazovania vykonaného na pojednávaní dňa 06.02.2013 a na pojednávaní dňa 30.05.2013, ktoré spočívalo v dokazovaní listinami predloženými navrhovateľom (so žalobným návrhom a v priebehu konania), odporkyňou (s odporom proti platobnému rozkazu), ako aj rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 5C/50/2012-71 zo dňa 21.01.2013. Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový a právny stav veci.

Dňa 26.06.2007 navrhovateľ a odporkyňa uzavreli Úverovú zmluvu, ktorej predmetom bolo poskytnutie medziúveru v sume 250.000,- Sk, a to zo zmluvy o stavebnom sporení č. 25751142 s cieľovou sumou 250.000,- Sk. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 7,99% p.a.. V čl. 2 bolo dohodnuté, že medziúver je poskytnutý na preklopenie obdobia do pridelenia cieľovej sumy a vzniku nároku na riadny stavebný úver s tým, že po splnení všetkých podmienok pridelenia cieľovej sumy stanovených v § 8 Všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie FLEXIBIL (ďalej len ako VOP) sa medziúver transformuje na nevypovedateľný stavebný úver vo výške rozdielu medzi zostatkom dlžnej sumy medziúveru a nasporanou sumou na sporiteľskom účte, s úrokovou sadzbou 6,00% p.a.. V čl. 3 bol dohodnutý účel úveru tak, že môže ísť len o účel uvedený v § 1 ods. 2 VOP. V § 1 ods. 2 VOP je uvedené, že poskytnutý úver možno použiť len na financovanie bytových potrieb v SR, ktoré sú vymenované pod písm. a/ až i/, ktorých spoločným znakom je stavebný, bytový účel. Medziúver sa odporkyňa v zmluve zaviazala splácať v mesačných splátkach vo výške 3.630,- Sk (120,49 eur) a začiatok splácania bol stanovený na najbližší mesiac nasledujúci po prvom čerpaní prostriedkov medziúveru. Použitie splátky bolo dohodnuté tak, že 0,78% z cieľovej sumy bude použitých ako vklad na sporiteľský účet na dosporenie do 40% z cieľovej sumy a 0,67% z cieľovej sumy bude použitých na medziúverový účet na úhradu úrokov z poskytnutého medziúveru. Po pridelení cieľovej sumy a transformácii medziúveru na stavebný úver sa poberateľ úveru zaväzuje mesačne platiť splátku stavebného úveru minimálne vo výške 1% z cieľovej sumy, t.j. 2.500,- Sk a celý úver splatiť v súlade s VOP najneskôr do 6,16 roka od pridelenia cieľovej sumy (čl.II zmluvy). Z listinného dokladu na č.l. 63 spisu vyplýva, že listom zo dňa 20.07.2007 navrhovateľ odporkyni oznámil, že od 01.08.2007 je povinná mesačne splácať splátku vo výške 3.680,-Sk, ktorej súčasťou je príplatok za hromadné poistenie dlžnej sumy vo Wüstenrot životnej poisťovni, a.s. vo výške 50,- Sk. Z listinných dokladov na č.l. 64 a 65 spisu vyplýva, že dňa 29.06.2007 odporkyňa požiadala o čerpanie medziúveru vo výške 200.000,- Sk a dňa 05.09.2007 vo výške 50.000,- Sk. Listom zo dňa 09.07.2007 (č.l. 66 spisu) navrhovateľ odporkyni oznámil, že jej na účet poukázal sumu 200.000,- Sk a listom zo dňa 11.09.2007 navrhovateľ odporkyni oznámil, že jej na účet poukázal sumu 50.000,- Sk. Z výpisu z medziúverového účtu na č.l. 69 až 77 spisu vyplýva, že pravidelné mesačné splátky vo výške 122,15 eur (3.680,- Sk) odporkyňa navrhovateľovi poukazovala do 31.12.2010. V januári a februári 2011 odporkyňa navrhovateľovi nezaplatila ani časť splátky, avšak 25.03.2011 zaplatila sumu 367,- Eur (3x 122,33 eur). V apríli až septembri 2011 odporkyňa nezaplatila dohodnuté mesačné splátky (ani ich časť), avšak dňa 19.10.2011 zaplatila sumu 366,45 eur (122,15 eur). V novembri a decembri 2011 odporkyňa navrhovateľovi nezaplatila žiadnu sumu. Naposledy odporkyňa navrhovateľovi zaplatila sumu 123,- eur, a to dňa 16.01.2012. Dňa 29.03.2012 navrhovateľ vyhotovil s poukazom na § 11 ods. 2 VOP list, ktorým odporkyňu požiadal o splatenie úveru celého zostatku úveru vo výške 6.440,43 eur (žalovaná suma bez príslušenstva), a to dňom 29.03.2012. Uvedenú žiadosť adresovanú odporkyni na adresu Dolný Kubín, L. Štúra 2919/41 prebral podľa doručky jej druh. Ide pritom o adresu, ktorú

navrhovateľ vo vzťahu k odporkyni používal od roku 2009 (viď výpisy z účtu na č.l. 69 až 75). Podľa § 18 VOP oznámenia stavebnej sporiteľne sa považujú doručené dňom ich odoslania na poslednú adresu oznámenú poberateľom úveru. Do žiadosti o splatenie celého zostatku úveru navrhovateľ odporkyni vyúčtoval poplatky za upomienku, dňa 31.03.2011 v sume 24,90 eur, dňa 31.05.2011 v sume 24,90 eur, dňa 31.08.2011 v sume 24,90 eur, dňa 31.12.2011 v sume 24,90 eur, dňa 22.02.2012 v sume 24,90 eur a dňa 29.03.2012 v sume 33,20 eur. Z bodu 20 Sadzobníka poplatkov navrhovateľa pre fyzické osoby, účinného od 01.01.2007, vyplýva, že poplatok za 1. upomienku je 100,- Sk, za 2. upomienku 500,- Sk, ďalšiu upomienku 750,- Sk a za žiadosť o okamžité splatenie úveru/mediúveru 1.000,- Sk. Navrhovateľ do spisu predložil výzvu zo dňa 22.02.2013 (č.l. 27) a takisto sa v spise nachádza žiadosť o splatenie celého zostatku úveru (č.l. 29).

V čl. VI bod 2 úverovej zmluvy bolo dohodnuté, že ak poberateľ úveru v stanovených termínoch mešká so zaplatením dvoch splátok medziúveru, stavebného úveru podľa čl. II tejto zmluvy, resp. vkladu na sporiteľský účet alebo nezaplatí niektorú zo splátok na základe upomienky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, je sporiteľňa oprávnená požadovať okamžité splatenie úveru. Ako už bolo uvedené, odporkyňa po 16.01.2012 prestala splácať úver, v mesiaci marec 2012 bola v omeškaní so zaplatením splátok za mesiac február a marec 2012, ale aj predošlých nezaplatených splátok. V zmysle toho navrhovateľ dôvodne požiadal o okamžité splatenie úveru a keďže súd nemal preukázané, že by odporkyňa z tejto sumy pred vyhlásením rozsudku čokoľvek uhradila, súd ju zaviazal na zaplatenie rozdielu medzi žiadanou sumou 6.440,43 eur a sumou 157,70 eur, t.j. na zaplatenie sumy 6.282,73 eur a čo do sumy 157,70 eur súd návrh (vrátane príslušenstva) zamietol. Zamietnutá časť návrhu predstavuje 157,70 eur je súčtom poplatkov za upomienky (24,90 eur x 5) a poplatku za žiadosť o okamžité splatenie úveru/mediúveru v sume 33,20 eur.

K sume 6.282,73 eur súd priznal navrhovateľom žiadaný riadny úrok vo výške 7,99% ročne s poukazom na čl. I. úverovej zmluvy, ako aj úrok z omeškania vo výške 5% ročne, keďže nebol uplatnený v rozpore s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorý je na mieste aplikovať z dôvodu spotrebiteľského charakteru žalovaných nárokov.

Spotrebiteľský charakter žalovaných nárokov sa odvíja od skutočnosti, že zmluva o úvere uzavretá medzi účastníkmi konania je nielen zmluvou o úvere, ktorá je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku, ale súčasne ide o spotrebiteľskú zmluvu, keďže časť zmluvy tvoria VOP, ktoré sú vyhotovené v predtlačenej forme, takže ich obsah odporkyňa nemohla vôbec ovplyvniť.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Súčasne súd konštatuje, že ide o zmluvu, na ktorú nepodá režim zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keďže podľa § 1 ods. 2 písm. a/ tohto zákona, sa uvedený zákon nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.

Podľa ust. § 23a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu (tu zákon odkazuje na § 52 až 60 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa už citovaného rozsudku Súdneho dvora C-243/08 článok 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že nekalá zmluvná podmienka nezaväzuje spotrebiteľa a že v tejto súvislosti nie je potrebné, aby spotrebiteľ túto podmienku vopred úspešne napadol.

V predmetnom konaní aj bez návrhu odporkyne súd preskúmaval, či sa niektoré z uplatnených nárokov neopierajú o neprijateľné zmluvné podmienky a dospel k záveru, že tomu tak je pokiaľ ide o nároky z titulu poplatkov za upomienky (jednotlivý poplatok v sume 24,90 eur) a poplatku za žiadosť o okamžité splatenie úveru/medziúveru vo výške 33,20 eur, spolu v sume 157,70 eur, keďže navrhovateľ odporkyňi poplatkov za upomienku vyúčtoval celkovo päťkrát, ako je už uvedené na strane 9 rozsudku.

Navrhovateľ upomienky účtoval podľa Sadzobníka poplatkov navrhovateľa pre fyzické osoby účinného od 01.01.2007 v spojení s § 13 ods. 3 Všeobecných obchodných podmienok navrhovateľa pre stavebné sporenie FLEXIBIL účinných od 01.03.2007 (č.l. 22 spisu), podľa ktorého za ďalšie služby účtuje stavebná sporiteľňa poplatky v zmysle sadzobníka poplatkov, ktorý je zverejnený na všetkých obchodných miestach stavebnej sporiteľne, ako aj na internetovej stránke stavebnej sporiteľne www.wustenrot.sk. V čl. VII bod 2 úverovej zmluvy je uvedené, že poberateľ úveru prehlasuje, že osobne prevzal aktuálne platný Sadzobník poplatkov navrhovateľa.

Z uvedeného vyplýva, že výška poplatkov nebola dojednaná individuálne, keďže za individuálne dojednanú podmienku sa považuje taká, s ktorou spotrebiteľ výslovne súhlasil. Výslovný súhlas však bez ďalšieho neznamena, že ak spotrebiteľ napr. podpísal formulárovú zmluvu s podmienkami v nej uvedenými, že výslovne s podmienkami súhlasil (komentár JUDr. Jaroslava Krajča v "Spotrebiteľská zmluva v aplikačnej praxi v SR a EÚ", vydavateľstvo EUROUNION, str. 167).

Pokiaľ zmluvná podmienka nebola dojednaná individuálne je daný priestor súdu na preskúmanie jej prijateľnosti. Navrhovateľ namietal, že v tomto prípade súd preskúmava cenu plnenia, ktorá prieskumu nepodlieha s poukazom na ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súd sa s takouto argumentáciou stotožniť nemôže, pretože z uvedeného ustanovenia a naň nadväzujúcich ustanovení vyplýva, že ide o cenu "hlavného" predmetu plnenia. V tomto prípade cenu plnenia predstavujú úroky z úveru, ktoré síce možno preskúmať z iných hľadísk, či podľa iných ustanovení Občianskeho, či Obchodného zákonníka, nie však ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, za splnenia predpokladu, že bola vyjadrená dostatočne určito a zrozumiteľne (§ 52 ods. 2 OZ v účinnom znení). Poplatky za upomienky a ním obdobné poplatky predstavujú peňažné sumy účtované za vedľajšie plnenia poskytované na základe zmluvy, ktoré jednoznačne prieskumu podliehajú. Ak by súd prijal záver navrhovateľa, nebolo by možné preskúmať ani napr. poplatky za vedenie úverového účtu, pričom prax českých i nemeckých súdov potvrdzuje, že ide o bežne preskúmaný typ poplatkov (tu súd podotýka, že spotrebiteľská právna úprava v Českej republike je obdobná úprave v SR). Rozhodnutie Vrchného krajinského súdu v Brandenbure z 21.06.2006 č.k. 7U 17/06 potvrdzuje, že tento súd preskúmaval zmluvné podmienky, na základe ktorých boli účtované poplatky za vydanie náhradnej kreditnej karty, vystavenie kvitancie, skúmanie a preverovanie pomerov, ale aj za upomienku. Uvedený súd o.i. rozhodol, že podmienka, na základe ktorej sporiteľňa účtovala poplatok za upomienku zasielanú spotrebiteľovi vo výške 13,- eur je neprijateľná, na ktorú niet zákonného nároku a ktorá nemôže sporiteľni patriť v prípade, keď si táto uplatňuje paušálnu náhradu ujmy za omeškanie. Aj v danom prípade si navrhovateľ z titulu omeškania uplatnil úrok z omeškania (ktorý mu aj súd priznal) a tento podľa názoru súdu dostatočne, paušálnym spôsobom kompenzuje náklady navrhovateľa, ktoré mu vznikli v súvislosti s omeškaním odporkyne. Súd v pôvodnom prvostupňovom rozhodnutí poukazoval na to, že výška poplatku presahuje možné náklady na vynaložené, avšak v tej súvislosti, že je vylúčené, aby náklady na takéto úkony zodpovedali vynaloženým nákladom a keďže ich značne presahujú, sú potom sankciou pre spotrebiteľa a nie poplatkom za službu, úkon, čo aj zodpovedá obsahu pojmu poplatok - dávka za používanie niečoho, za úkon, službu (zdroj: <http://www.slex.sk/index.asp>). K sankcionovaniu slúžia iné právne inštitúty ako sú zmluvná pokuta, či úrok z omeškania. Navrhovateľ, prostredníctvom svojho zástupcu, na pojednávaní

predložil štruktúru nákladov pre automatické a manuálne upomínanie (č.l. 198 až 203 spisu), z ktorých vyplýva, že náklady navrhovateľa pri automatickom upomínaní (upomienky generované počítačovým systémom) sú v rozmedzí od 10,04 eur do 11,93 eur a pri manuálnom upomínaní (s personálnym zapojením) v rozmedzí od 18,30 eur do 20,19 eur. Je teda zrejmé, že poplatok účtovaný vo výške 24,90 eur prevyšuje aj najvyššie navrhovateľom uvádzané náklady na tento úkon, nehovoriac o poplatku za žiadosť o okamžité splatenie úveru vo výške 33,19 eur. V časti presahujúcej náklady, poplatok ostáva sankciou, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech odporkyne ako spotrebiteľky. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že odporkyni boli účtované poplatky za upomienky v sume 3,30 eur. Na otázku súdu právny zástupca navrhovateľa uviedol, že poplatok za upomienku vo výške 3,30 eur (100,- Sk) je poplatkom za počítačom generované upomienky. Podľa Sadzobníka poplatkov citovaného vo výroku rozsudku (č.l. 62 spisu) poplatok za I. upomienku je 100,- Sk, za II. upomienku 500,- Sk, za ďalšiu upomienku 750,- Sk a za žiadosť o okamžité splatenie úveru/mediúveru 1.000,- Sk. Z uvedeného je zrejmé, že čím "stúpa" omeškanie spotrebiteľa, tak tomu úmerne stúpa výška poplatku. To jednoznačne svedčí o sankčnom charaktere týchto poplatkov a o tom, že ich výška sa neodvíja od výšky nákladov. Je pravdou, že výška poplatkov aké účtoval navrhovateľ za upomienky je obdobná ako u iných bánk (napr. VÚB, a.s. účtuje za I. upomienku 10,- eur, za druhú 40,- eur, SLSP, a.s. aj OTP banka, a.s. za prvú aj druhú 25,- eur, Prima banka, a.s. 15,- a 30,- eur, Poštová banka, a.s. 9,96 eur a 24,90 eur, Zuno bank 15,- eur a 15,- eur, mbank 3,32 eur a 23,24 eur, Unicredit Bank 17,- eur a 50,- eur, Sberbank 20,- eur a 20,- eur, ČSOB, a.s. 10,- eur a 35,- eur - zdroj: <http://poradna.sme.sk/c/7186039/pozrite-si-prehľad-poplatkov-za-uvery-a-ušetrite.html>), táto skutočnosť však nie je rozhodujúca, pretože prijateľnosť poplatku súd neskúma vo vzťahu k iným dodávateľom, ale vo vzťahu ku spotrebiteľovi. Okrem toho tunajším súdom, bola v konaní č.k. 5C/50/2012, a to rozsudkom zo dňa 21.01.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 7Co/20/2013-95 zo dňa 27.11.2013 určené, že zmluvná podmienka, podľa ktorej je banka (v tomto prípade išlo o Československú obchodnú banku, a.s.) oprávnená účtovať poplatok za upomienku 10,- eur a za výzvu 35,- eur pre jej neprijateľnosť neplatná. Teda za neprijateľný poplatok za upomienku bol vyhlásený jeden z najnižších poplatkov spomedzi jednotlivých bánk. Pokiaľ navrhovateľ poukazoval na to, že žiadosť o okamžité splatenie úveru nevystavil svojvoľne, ale preto, že ustanovenie § 53 ods. 9 OZ mu ukladalo povinnosť spotrebiteľa upozorniť na zosplatenie úveru, súd s týmto tvrdením navrhovateľa súhlasí. Teda stotožňuje sa s tým, že ide o nevyhnutný a potom aj účelný úkon. To ale neznamená, že musí byť nevyhnutne spoplatnený a ak áno, nie v takej výške, aby sa strácal podstata poplatku, ktorej platba za úkon a aby potom nenahrádzala právnu sankciu. Zhrnúc doteraz uvedené, súd nespochybňuje nielen účelnosť žiadosti o okamžité splatenie úveru, ani účelnosť upomínania spotrebiteľa, ktorý je v omeškaní. Takisto súd nespochybňuje, že takéto úkony je na mieste spoplatniť, inak by náklady na tieto úkony nepriamo znášali aj tí spotrebiteľia, ktorí si riadne a včas plnia svoje záväzky. Avšak výška týchto poplatkov musí byť primeraná nákladom a nesmie byť skrytou sankciou za omeškanie. V danom prípade preskúmané poplatky tieto požiadavky nespĺňali, pričom súd nemá možnosť neprijateľnú zmluvnú podmienku "moderovať" tak, že by výšku poplatku znížil na primeranú, pretože je to v rozpore so zmyslom právnej úpravy neprijateľných zmluvných podmienok, ktorým je zabránenie dodávateľovi, aby do budúcnosti používal takúto podmienku.

V čase uzavretia zmluvy Občiansky zákonník v § 53 ods. 1 nezakotvoval, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je aj podmienka, na základe ktorej sa požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprímerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. V danej veci je to však bez významu, nakoľko v čase uzavretia zmluvy Občiansky zákonník v § 53 ods. 1 vypočítaval neprijateľné zmluvné podmienky len demonštratívnym spôsobom, teda povahu neprijateľných podmienok mohli mať aj iné, tam výslovne neuvedené podmienky, čo je aj predmetný prípad.

Dospejúc k záveru, že zmluvná podmienka, na základe ktorej navrhovateľ odporkyni účtoval poplatky za upomienku vo výške 750,- Sk/ 24,90 eur (za jednu) a poplatok za žiadosť o okamžité splatenie úveru 1000,- Sk/33,19 eur je neprijateľná s poukazom na ust. § 53 ods. 1 OZ vo výroku rozsudku toto určenie vyjadril podľa § 153 ods. 4 OSP. V nadväznosti na to, súd návrh v časti uvedených poplatkov v celkovej sume 157,70 eur zamietol.

Pokiaľ ide o obranu odporkyne súd ju vyhodnotil ako nedôvodnú. Odporkyňa uviedla, že ku dňu 17.09.2012 bol nedoplatok na úvere vo výške 1.234,26 eur, pričom táto skutočnosť vyplýva z pripojeného dokladu na č.l. 37. Vo vzťahu k predmetu konania je však táto námietka bezpredmetná. Pre posúdenie dôvodnosti nároku sú rozhodujúce skutočnosti existujúce v čase rozhodovania súdu, pričom z vykonaného dokazovania vyplýva, že boli splnené podmienky, na základe ktorých vzniklo právo navrhovateľa žiadať okamžité splatenie zostatku úveru, ktorého výška je preukázaná výpismi z účtu medziúveru. Preto aj pokiaľ odporkyňa k návrhu pripojila doklad o zaplatení sumy 123,- eur dňa 16.01.2012, pokiaľ nešlo o úhradu po žiadosti o okamžité splatenie úveru (po 29.03.2012) na prejednávanej sume to nemohlo nič zmeniť, keďže platba zo dňa 16.01.2012 bola zohľadnená vo výške zostatku úveru, ako to vyplýva z výpisu z účtu medziúveru na č.l. 69 spisu. Napokon pokiaľ odporkyňa poukazovala na list navrhovateľa zo dňa 22.02.2012 (č.l. 38 spisu), podľa ktorého bola výška nedoplatku 526,32 eur a tvrdí, že tento nedoplatok bol zaplatený, tak túto skutočnosť ničím nepreukázala. Preukázala len vyššie zmieňovanú platbu vo výške 123,- eur dňa 16.01.2012. Takisto v odvolaní proti rozsudku č.k. 6C/152/2012-91 zo dňa 06.02.2013 odporkyňa neuviedla nič konkrétne, čo by mohlo mať vplyv na výšku, splatnosť, resp. na iné skutočnosti týkajúce sa žalovanej sumy, keď len uviedla, že navrhovateľ jej napriek 10 telefonickým urgenciám neposlal žiadne písomné vyrozumienie o zostatku na úverom účte k 31.12.2011 ani k 31.12.2012. K tomu súd uvádza, že priznanie sumy 6.282,73 eur s príslušenstvom bolo rozhodujúce, že navrhovateľ preukázal, že do dispozície odporkyne sa dňa 03.04.2012 dostala žiadosť navrhovateľa zo dňa 29.03.2013, v ktorej bola požiadaná o okamžité splatenie zostatku úveru, ktorého výška bola v tejto žiadosti vymedzená jednoznačným spôsobom - uvedením sumy 6.440,43 eur (teda žalovanej sumy).

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti. V prejednávanej veci mal navrhovateľ neúspech v percentuálnom vyjadrení 2,45%, v pomere k úspechu vo výške 97,55%., čo možno jednoznačne považovať za neúspech v nepatrnej časti. Na základe uvedeného mu súd priznal plnú náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 386,- eur a z trov právneho zastúpenia, keď v konaní bol zastúpený spoločnosťou vykonávajúcou advokáciu. Tá vykonala nasledovné úkony právnej služby: 1. prevzatie a príprava zastúpenia 14.03.2012, 2. Odvolanie proti rozsudku zo dňa 28.03.2013, 3. Vyjadrenie zo dňa 19.05.2014 a účasť na pojednávaní dňa 30.05.2014. Odmena za jeden úkon právnej služby z hodnoty veci predstavuje 220,77 eur, za 4 úkony 883,08 eur. Za úkony vykonané v roku 2013 náleží k odmene za každý úkon režijný paušál 7,81 eur a úkony vykonané v roku 2014 náleží k odmene režijný paušál vo výške 8,04 eur za každý úkon, čo spolu predstavuje 31,70 eur. K odmene a režijnému paušálu náleží 20% DPH, ktorá zo sumy 914,78 eur (883,08 + 31,70) predstavuje 182,96 eur a spolu tak odmena, režijný paušál a DPH, ktorej je zástupca platiteľom (č.l. 208 spisu) predstavuje sumu 1.097,74 eur. Zástupca uplatňoval 1.097,72 eur, ku ktorej sume žiadal priznať cestovné náhrady v sume 177,24 eur a náhradu za stratu času vo výške 160,80 eur za 12 polhodín (12 x 13,40 eur á polhodina), s 20% DPH vo výške 192,96 eur. Súd konštatuje, že uplatnená náhrada za stratu času zodpovedá dĺžke trvania cesty z Bratislavy do Dolného Kubína a späť, t.j. spolu šiestim hodinám. Takisto uplatnené cestovné náhrady zástupca neuplatnil v rozpore s právnymi predpismi, keď si uplatnil cestovné za 506 km (podľa www.slovaksite.com/sk/vzdialenosti.php je táto vzdialenosť 524 km), pri použití motorového vozidla so spotrebou 12,3 l/km (ako to vyplýva z osvedčenia o evidencii na č.l. 209 spisu) a palivom (naftou) v cene 1,36 eur/l vrátane DPH. K tomu ešte náleží amortizácia vo výške 0,183/km, čo všetko spolu predstavuje 177,24 eur (506 km : 100km=5,06 x 12,3 x 1,36 eur=84,64 eur + 0,183eur x 506 km=92,60 eur). Trovy právneho zastúpenia tak spolu predstavujú 1.467,92 eur (odmena, režijný paušál a DPH 1.097,72 eur, cestovné náhrady 177,24 eur a náhrada za stratu času s DPH 192,96 eur). Pri ich priznaní súd postupoval podľa ust. § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/ až d/, § 15 písm. a/, b/, § 16 ods. 3, § 17 ods. 1 a § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., ako aj podľa § 1 písm. b/ 632/2008 Z.z. Opatrenia MPSVaR SR č. 632/2008 Z.z. o sumách základnej náhrady za používanie cestných motorových vozidiel pri pracovných cestách. Všetky priznané trovy konania je odporkyňa povinná zaplatiť právnemu zástupcovi navrhovateľa, a to s poukazom na ust. § 149 ods. 1 OSP.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Dolný Kubín na Krajský súd v Žiline (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zák. č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O.s.p.).